AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 32v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

hoc ē in sua eccl̃a suę infirmitatis uoluntaria simulitudine ēsolat̃ ē. ut
si q̃ suę adhuc morte imminente turbant̃ inspū ipsiū intueant̃. ne hoc
ipso se putantes repbos peiore desperationis morte sorbeant̃. Quantū
itaq; bonū de participatione diuinitatis ei expectare ⁊ sperare debem̃.
cui nos ꝗ pturbatio tranq̃llat ⁊ infirmitas firmat. Siue g̃ isto loco
ipsū iudā peuntē miserando turbat̃ ē. siue sua morte ppinq̃nte
turbat̃ ē. non ē tam̃ ullom̃ dubitandū ñ eū animi infirmitate ſ; po
testate turbatū. ne nob̃ desperatio salutis oriat̃. q̃ndo ñ potestate ſ;
infirmitate turbam̃. Caro q̃ppe ille gerebat infirmitatē.
Nq̃ infirmitas resurrectione ēsūpta est. S; q̃a ñ solū homo uerū etiā dē
erat. ineffabili distantia uniuersū geñ humanū animi fortitudine
supabat. Non g̃ aliq̃ cogente ē turbat̃. ſ; turbauit semet ipsū. Qd̃ de il
lo euident̃ expssiū ē. q̃ndo lacharū suscitauit. Nā ibi scriptū ē qd̃ turba
uerit semet ipsū. ut hoc intelligat̃ ⁊ ubi ñ legit̃ scriptū. ꝗ tam̃ eū legit̃
fuisse turbatū. Affectū q̃ppe humanū q̃ndo oportuisse iudicauit in
semet ipso potestate cōmouit. q̃ hominē totū potestate suscepit.

Sermo lx. i. de eo qd̃ diē aspiciebant g̃ ad mensē discipli hesitantes
de q̃ diceret usq; ad id qd̃ ait. ⁊ cū intinxisset panē dedit iudę symo
nis scariothis. ꝗ post panē tē introiuit satanas in illum.

HOC EVANGLII CAPITVLVM FRS ITA NOBIS EXPO
nendū hac lectione ppositū ē. ut iā etiā de traditore dn̄i ppanē
tinctū eiq; porrectū satis euident̃ expsso aliq̃d dicere debeam̃. Et de
illo q̃dē qd̃ eū iā demonstratur. ihc turbat̃ ē spū. pretio sermone dis
serui. ſ; fortassis qd̃ ibi ñ dixi etiā hoc nob̃ dn̄is significare sua pturbati
one dignat̃ ē. qd̃ scilicet falsos frs ⁊ dn̄ici agri illa zizania ita necesse ē
usq; ad messis temp̃ infirmitia tolerari. ut quando ecclis aliq̃ separari etiā
ante messē urgens causa cōpellit. fieri sine ecclē pturbatione ñ possit.
Hanc pturbationē scę suę pscismaticos ꝗ hereticos futurā q̃dam̃ p̃nun
cians dn̄is p̃figurauit in se ipso. cū futuro iuda homine malo. ꝗ cōmu
tionē frumti inq̃ diu fuerat tolerat̃. separatione aptissima relicturo.
turbat̃ ē ñ carne ſ; spū. Spiritales enī et inhuiūm̃ scandalis ñ puer sitate
ſ; caritate turbant̃. ne forte in separatione aliquę zizaniq̃ simul
aliq̃d eradicet̃ triticū. Turbat̃ ē itaq; spū. ꝗ prestat̃ ē ⁊ dicē. Amē am
dico uob̃. q̃a unus ex uob̃ tradet me. Vnus ex uob̃ numero ñ merito. spe
cie ñ iuuentute. cōmutione corporali ñ uinculo spīrali. carnis adiune
tione. ñ cordis socī unitate. Inde ñ q̃ ex uob̃ ē. ſ; q̃ ex uob̃ exituruſ ē.
Hā q̃m̃ erit uerū qd̃ prestat̃ ē ihc ⁊ dicē. unus ex uob̃. si uerū ē qd̃ ait idē
ipse in epla sua cui ē hoc euangliū. ex nob̃ exiē ſ; ñ erant ex nob̃. nā
si fuissent ex nob̃ mansissent utiq; nobiscū. Non erant g̃ ex illis iudas.